

Kommissionens pejlemærker

Kommissionen har overordnet valgt tre pejlemærker, der vil være styrende for retningen på de reformforslag, som lægges frem:

- Social mobilitet
- Beskæftigelse
- Produktivitet

Kommissionen vil så vidt muligt komme med effektvurderinger på hvert af de tre ovenstående mål i forbindelse med politikanbefalinger.

Tidligere kommissioner har også haft fokus på beskæftigelse og produktivitet. Hertil har skiftende regeringer anvendt målene i reformudspil mv. Effekter for så vidt angår produktivitet og beskæftigelse er derfor gængse mål i forbindelse med reformforslag.

Reformkommissionen vil foretage effektvurderinger med afsæt i både eksisterende og ny viden. I den forbindelse vil erfaringerne fra eksisterende regneprincipper indgå, men det vil forventeligt også være nødvendigt at basere sig på nye analyser for at kunne give en beskrivelse af, hvordan anbefalingerne vil virke. Reformkommissionen vil fremlægge grundlaget for vurderingen af sine forslag, så der er transparens om vurderinger, herunder usikkerheder.

Derimod er det nyt, at social mobilitet er et centralt pejlemærke for en kommission. Reformkommissionen vil derfor udvikle en metode til at vurdere sine anbefalinger på social mobilitet.

Kommissionen vil ud over de tre overordnede pejlemærker tilstræbe, at konsekvenserne af kommende anbefalinger også er velbelyst i andre relevante dimensioner. Alt efter typen af reformforslag kan der eksempelvis være tale om effekter på uddannelse, sundhed, indkomstforskelle, administrative byrder for virksomheder og borgere samt tilgængelighed og kvalitet af offentlig service.

Derudover vil Reformkommissionen også beregne virkningerne af reformforslag på de offentlige finanser og samfundsøkonomien generelt.

Social mobilitet som pejlemærke for politikforslag

Konsekvensvurderinger af forventede ændringer af social mobilitet i forbindelse med reformforslag er som nævnt ikke et område, der på nuværende tidspunkt eksisterer regneprincipper for.

Social mobilitet kan måles mellem generationer, og den kan udtrykkes ved, hvor stor sammenhæng der eksempelvis er mellem voksne børn og forældres indkomst, uddannelse eller sundhed. Er sammenhængen stærk er der tale om lav social mobilitet, og det vil i den situation være svært eksempelvis for børn af forældre med lav indkomst selv at opnå en højere placering i indkomstfordelingen.

Kommissionen har valgt at fokusere på opadgående social mobilitet i erhvervsindkomst mellem generationer, som mål for social mobilitet. Ved at indsnævre fokus til opadgående social mobilitet fokuseres der på reformforslags effekt på muligheden for at bryde den negative sociale arv. Dette flugter med Reformkommissions overordnede fokus på at understøtte reelt lige muligheder for alle.

Konkret arbejder kommissionen på at udvikle en regnemetode til at opgøre ændringer i social mobilitet mellem generationer, hvor social mobilitet måles som den forventede placering i indkomstfordelingen for børn af forældre med relativt små indkomster.

Der er en række udfordringer forbundet med at beregne effekter på social mobilitet af reformforslag, som kommissionen arbejder på at adressere. Eksempelvis vil et mål for forbedringer i social mobilitet af reformforslag, som tilsigter at forbedre integrationen af første-generations indvandrere være særligt vanskeligt, da der ikke findes indkomstoplysninger på deres forældres indkomst. Det vil i det videre arbejde blive afsøgt, hvordan reformforslagenes virkninger for denne gruppe bedst kan belyses.